



The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 25. kolovoza 2010.

Sveti Augustin – neumorni traitelj

Draga braćo i sestre!

U ivotu svakog od nas postoje osobe koje su nam vrlo drage, koje su nam posebno bliske, neke od njih već su u Bojim rukama, druge još uvijek dijele s nama ivotni put: to su naši roditelji, rođaci, odgojitelji; to su osobe kojima smo učinili dobro ili od kojih smo primili dobro; to su osobe za koje znamo da moemo na njih računati. Vano je, međutim, imati također "suputnike" na našem vjerničkom ivotnom putu: tu mislim na duhovnog vođu, isповједnika, na osobe s kojima se moe podijeliti vlastito iskustvo vjere, ali mislim također na Djevicu Mariju i svece. Svatko bi trebao imati nekog sveca koji mu je blizak, da osjeti njegovu blizinu u molitvi i zagovoru, ali također da ga naslijeduje. elim vas, stoga, pozvati da bolje upoznate svece, počevši od onoga čije ime nosite, čitajući njegov ivotopis i spise. Budite sigurni da će vam oni postati dobre vođe kako biste još više ljubili Gospodina i vrijedna pomoć za vaš ljudski i vjerski rast.

Kao što znate, i ja sam vezan na osobit način uz neke likove svetaca: među njima, osim svetog Josipa i svetog Benedikta čija imena nosim, tu su i drugi, poput svetog Augustina, kojeg sam imao veliki dar upoznati, tako reći, izbliza kroz studij i molitvu i koji je postao dobar "suputnik" u mojoj ivotu i u mojoj slubi. elim još jednom istaknuti vani vidik njegova ljudskog i vjerskog iskustva, koji je aktualan i u našem dobu u kojem kao da relativizam postaje, koliko god da to paradoksalno zvučalo, "istina" po kojoj se čovjek mora voditi u svojem razmišljanju, opredjeljivanju i vladanju.

Sveti Augustin je čovjek koji nije nikada ivio površno; ed, nemirno i stalno traenje Istine jedna je od temeljnih osobina njegova ivota; on, međutim, nije tragao za lanim "istinama" koje ne mogu dati trajni mir u srcu, već za onom Istinom koja daje smisao ivotu i koja je "počivalište" u kojem srce nalazi vedrinu i radost. Njegov ivotni put, kao što nam je poznato, nije bio nimalo lak: mislio je da će naći istinu u ugledu, u karijeri, u posjedovanju stvari, u glasovima koji su mu obećavali neposrednu radost; činio je pogreške, snalazile su ga alosti, nailazio je na neuspjehe, ali se nije nikada zaustavio, nije se nikada zadovoljavao onim što mu daje tek privid svjetla; znao je gledati u svoju nutrinu i opazio je, kao što piše u Ispovijestima, da je ta Istina, taj Bog kojeg je traio svim svojim silama bio dublje u njemu od njegove najdublje nutrine, da mu je bio uvijek blizu, da ga nije nikada napustio, da je čekao da moe uči u njegov ivot i ondje se trajno nastaniti (usp. III, 6, 11; X, 27, 38). Kao što sam rekao u komentaru na nedavni film o njegovu ivotu, sveti Augustin je u svojem nemirnom traenju shvatio da nije on taj koji je pronašao Istinu, već je sama Istina, koja je Bog, njega pratila i našla (usp. L'Osservatore Romano, četvrtak 4. rujna 2009., str. 8). Romano Guardini, komentirajući ulomak iz trećeg poglavљa Ispovijesti, kaže: Augustin je shvatio da je Bog "slava koja nas baca na koljena, piće koje gasi ed, blago koje usrećuje (... on je imao) umirujuću sigurnost onoga koji je konačno shvatio, ali također blaenstvo ljubavi koja zna: To je sve i to mi je dosta" (Pensatori religiosi, Brescia 2001., str. 177).

U istim Ispovijestima, u devetoj knjizi, naš svetac prenosi razgovor sa svojom majkom, svetom Monikom – čiji se spomen slavi idući petak, to jest preksutra. Prizor je vrlo lijep: on i majka stoje u Ostiji, u nekom hotelu, i s prozora gledaju nebo i more, no pogled im se prua dalje od toga prizora i na trenutak dodiruju Boje srce u tišini koja oko njih vlada. I tu se javlja temeljna ideja na putu prema Istinu: stvorenja moraju šutjeti kako bi nastupila tišina u kojoj Bog moe govoriti. To vrijedi i u našem dobu: katkad susrećemo neku vrstu straha od tištine, sabranosti, razmišljanja o vlastitom djelovanju, dubokog smisla vlastitog ivota, čovjek često radije ivi kratki i prolazni trenutak, zavaravajući samoga sebe da ovaj nosi trajnu istinu; više voli ivjeti površno, ne razmišljajući; postoji strah od istine ili moda postoji bojazan da će nas Istina naći, zgrabititi i promijeniti ivot, kao što se to dogodilo svetom Augustinu.

Draga braćo i sestre, elim reći svima, i onima koji prolaze teške trenutke na svojem putu vjere, i onima koji slabo sudjeluju u ivotu Crkve kao i onima koji ive "kao da Bog ne postoji", da se ne boje Istine, da nikada ne posustanu na svojem put prema njoj, da nikada ne prestanu traiti duboku istinu o samima sebi i o stvarima nutarnjim okom srca. Bog će sigurno darovati svjetlo koje daje vidjeti i toplinu koja daje osjetiti srce koje nas ljubi i koje eli biti ljubljeno. Neka nas na tome putu prati zagovor Blaene Djevice, svetog Augustina i svete Monike.

Papin apel

Moja misao leti u Mogadišu, odakle i dalje dolaze vijesti o okrutnim nasiljima i u kojem je jučer izvršen novi pokolj. Izraavam svoju blizinu obiteljima rtava i svima onima koji, u Somaliji, trpe zbog mrnje i nestabilnosti. elim da se, uz pomoć međunarodne zajednice, ne štede naporci usmjereni

ponovnom poštivanju ivota i ljudskih prava.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam hrvatske hodočasnike. Dragi prijatelji, neka vam svjedočanstvo svetoga Augustina, čiji ćemo liturgijski spomen slaviti za nekoliko dana, pomogne širiti svjetlo vjere u vašoj sredini. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana